Dosar nr. 4-2875/2024
4-23144670-12-4-26112024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 februarie 2025 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani),
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefier: Ana-Maria Muntean
Cu participarea:
Apărătorului făptuitoarei, avocat Roman Doroftei
În lipsa:
Făptuitoarei Eugenia Papuc
Agentului constatator Andrian Romanciuc

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chișinău, Andrian Romanciuc, în privința **Eugeniei Papuc**, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

La data 05.10.2023, la ora 10:00, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chișinău, Andrian Romanciuc, a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 106731, prin care **Eugenia Papuc** a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravențional.

Acțiunile făptuitoarei, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție – *încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul.*

Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 106731, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani).

În ședința de judecată, *apărătorul făptuitoarei, avocatul Roman Doroftei,* a comunicat instanței că la momentul întocmirii procesului-verbal Papuc Eugenia nu mai avea nici o obligație, deoarece prin Decizia direcției copilului din 27.09.2023 a fost suspendat graficul de întrevedere pe motiv că tatăl abuza copilul. Din aceste considerente întocmirea procesului-verbal

cu privire la contravenție din data de 05.10.2023, când graficul era suspendat și Papuc Eugenia nu avea careva obligații, consideră că este lovit de nulitate, de asemenea susține că elementele contravenției prevăzute de art.64 din Codul contravențional lipsesc, motiv din care solicită să fie dispusă încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenționale.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Andrian Romanciuc dar și *făptuitoarea* fiind citați despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, nu s-au prezentat în instanţa de judecată. Agentul constatator a prin cerere însă a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestuia dat fiind faptul că este antrenat în activități de serviciu. Făptuitoarea însă nu a comunicat motivele neprezentării sale şi nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citaţiei nu au fost semnalizate, această modalitate fiind acceptată de toate părțile în proces, iar mai mult, agenda şedinţelor de judecată a putut fi accesată inclusiv pe portalul oficial al instanţei de judecată www.jc.instante.justice.md.

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator și făptuitoarea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanţa a dispus examinarea cauzei în absenţa acestor participanți, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, conform procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 106731din 05.10.2023, agentul constatator a descris fapta contravenției incriminate, precizând că la 24.09.2023, ora 09:20, în timp ce se afla în *****, a încălcat decizia cu nr. 19/7 din 19.02.2020 emisă de către autoritățile tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul a cet. Brumă Igor.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Totodată, conform art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitoarea urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 106731 din 05.10.2023.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în absența făptuitoarei, cu respectarea prevederilor art. 443 alin. (6) Cod contravențional care indică, că, *faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie* ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal *se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon).*

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul

săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra*.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în prezenţa făptuitorului sau în *absenţa* lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Andrian Romanciuc, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitoarea **Eugenia Papuc** este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul, se sancţionează cu amendă de la 6 la 12 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 12 la 24 de ore.

Potrivit art. 425 alin. (1), (2) şi (5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire

la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție din 05.10.2023, raportul din 25.09.2023, informația 112 din 24.09.2023, raportul din 24.09.2023, cererea cet. Bruma Igor din 24.09.2023, copia deciziei nr. 19/7 din 19.02.2020, procesul-verbal de audiere a victimei din 27.09.2023, citația expediată în adresa cet. Papuc Eugenia.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 106731 din 05.10.2023.

În speţă, instanța de judecată reține că la caz nu există suficiente probe, care ar demonstra săvârșirea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional de către **Eugenia Papuc**.

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanţele de drept descrise, instanţa de judecată relevă că, agentul constatator incorect şi neîntemeiat a constatat că **Eugenia Papuc** a încălcat decizia autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional.

Reține instanța de judecată că, potrivit art. 52 (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu bunei, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Totodată, potrivit art. 53 alin. 1) Codul familiei, *copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime*. (2) Apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură de părinţi sau persoanele care îi înlocuiesc, iar în cazurile prevăzute de lege-de autoritatea tutelară locală/teritorială sau de alte organe abilitate. Părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului. (4) *Copilul are dreptul la protecţie contra abuzurilor*, inclusiv contra pedepsei corporale *din partea părinţilor* sau a persoanelor care îi înlocuiesc, iar potrivit art. 62 alin. (1) din codul familiei, **drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului**.

Din materialele cauzei rezultă că, prin Decizia din 27.09.2023 privind suspendarea programului de întrevederi între copilul minor ***** a.n. ***** cu tatăl a fost suspendat programul de întrevederi între copilul minor ***** cu tatăl Bruma Igor conform Deciziei nr. 19/7 din 19.02.2020 în conformitate cu art. 64 alin. 1 Codul familiei.

Totodată, potrivit p.2, 3 raportului de expertiză extrajudiciară nr. 104 din 15.09.2023 *sfera afectivă a minorului ***** a.n. ***** este dominată de următoarele suferințe psihologice: anxietate situațională, frici, tensiune emoțională, neliniște, frică excesivă de a se separa de mama, resimțirea acută a problemelor, stare de alertă. Rezultând din investigația psihologică, expertul trasează concluzia că suferințele psihologice depistate la minorul ***** sunt în strânsă*

corelație cu persoana Bruma Igor, aparițiile căruia îi declanşează stres şi frici excesive, toate acestea fiind reminiscențe ale traumelor psihologice dezvoltate în trecut, când au format familie.

La caz, instanța de judecată reține că, potrivit art. 64 alin. (1) Codul familiei, *părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte* care locuieşte separat, *cu excepţia cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică* și ajunge la concluzia că probele indicate supra și anume Decizia din 27.09.2023, și raportul de expertiză extrajudiciară nr. 104 din 15.09.2023 dovedesc că Eugenia Papuc, prin împiedicarea contactului lui Bruma Igor cu copilul minor Bruma Igor nu a avut intenția de a încălca decizia privind stabilirea graficului de întrevederi, dar a acționat în vederea protejării copilului minor, or acesta are dreptul garantat de protecție împotriva abuzurilor, inclusiv și a părinților.

Instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

Instanța de judecată mai precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator a pus în exclusivitate procesul-verbal cu privire la contravenție, şi anumite acte în care consecvent sunt elucidate circumstanțele faptice.

Prin urmare, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită făptuitorul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea-procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta atât *pe baza constatărilor personale* și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, deoarece în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, făptuitorul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa.

Cu toate acestea, instanța este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, însă nu poate trece cu vederea că atunci când este posibilă întocmirea unui *„probatoriu"* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația de al întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță.

Mai mult, în cauza de față operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo"*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar executorul judecătoresc

nu a prezentat alte probe în susținerea procesului verbal de contravenție întocmit, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată făptuitorului prevăzută de art. 64 alin. 2 al Codului contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului.

Din cuprinsul art.462 din Codul contravențional rezultă că, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției, iar în conformitate cu art. 461 alin. (1) din același cod, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Prin urmare, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul contravențional intentat de către agentul constatator în persoana agentului constatator în privința Eugeniei Papuc, pe semnele contravenției prevăzute art. 64 alin. 2 din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

Respectiv, dat fiind faptul că agentul constatator nu a administrat probe suficiente în probarea acțiunilor incriminate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional pornit în privința acestuia din motiv că nu există faptul contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 1) lit.b), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462 din Codul contravențional din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința lui **Eugenia Papuc** pe semnele contravenției prevăzută de art. 64 alin.2 din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**